

ÁPOL ÉS SZOLGÁL

PÁRATLAN OLDAL - LVIII. évfolyam, 22. szám, 2014. május 30.

Egyik ma is hatályos jogszabályunk szerint a Magyar Tudományos Akadémiát „a nemzet a magyar nyelv ápolására, a tudomány szolgálatára hozta létre”. Ugyanez az intézmény 2014-ben is aktívan támogatja a magyarok nyelvi hülyítését. Nincs kizárva, hogy ezzel profitot is termel magának. Évekkel ezelőtt, még akadémiai kutató voltam akkor, a torontói Magyar Házban nekem szegezte valaki a kérdést: „Nem szégyelli magát a Magyar Tudományos Akadémia azért, amit a SZTAKI honlapján angol-magyar és magyar-angol szótár gyanánt lehet látni?” Annyit válaszoltam, hogy „Uram, igaza van, gyalázatos a látvány, de ez a Magyar Akadémiát nem zavarja.” S persze azonnal eszembe jutott az, ahogy egykori professzorom szótárait a ma is Akadémiai Kiadónak nevezett vállalat elkezdte felújítani a '90-es években. Kiadtak olyan „Ország-hozzátartozás szótárát”, amelyben a *Manchester* címszó kiejtése ['lɪvəpu:l] volt. Ez nyilván diákréféként került a szótár kéziratába, és gondos lektorálás után a könyvesboltokba, 1998-ban. De akkor még csak a papíralapú szótárakban dívott a bővli. Jöttek aztán az online szótárak, s Akadémiánk egyik egykor jobb hírű kutatóintézete itt is ringbe szállt. A *Modern Nyelvoktatás* című folyóirat tavalyi utolsó számában Felvégi Zsuzsa írt alapos kritikát az online szótárakról, köztük a SZTAKI-éról. A folyóirat idei első számában Lázár A. Péter közölte a Felvégi kéziratáról írt (eredetileg anonim) bírálatát. Mindketten arra intenek, hogy *Óvakodjunk az ingyenes angol-magyar és magyar-angol online eszközöktől!* Merthogy ezeket a szótáríráshoz mit sem értő kóklerek készítik és forgalmazzák, akiknek semmi sem drága, csak az, hogy megtanultak volna légyen kicsit is angolul. Ilyesmiket írnak a SZTAKI honlapján: *We are working on to be funny*, ami magyarul kb. ennyire hangzik jól: *azon dolgozunk viccesnek lenni*. Tegyük ehhez hozzá, hogy a SZTAKI a mi adónkból is él, a mi adónkat is használja a hülyítésünkre. Gátlástalanul.